

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

10. Dies Julii. Omnium virtutum tutela facilius est, vitia magno coluntur.
Seneca de Ira. c. 13.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

veniam? Animalium proprietates alienas contraximus; leonibus surripimus iracundiam, scaris libidinem, lupis furacitatem, accipitribus voracitatem, murænis perfidiam, formicis avaritiam, polypis simulationem, stellionibus invidiam, vulpibus fraudulentiam. Centones brutarum pecudum sumus; si imitemur vitia pecudum, cur non imitamur virtutes hominum? cur non surripimus, vel saltem in nobis exprimimus Humilitatem D. Antonii, paupertatem Francisci, charitatem Augustini, pietatem Dominici, magnanimitatem Athanasii, castitatem Aloysii? Solliciti sumus, ut fiamus ferini; at ignavi, ut divini. Quæ major ignavia, quàm magna diligentia, quàm magna omittimus bona? Qui tam es solets, ut colligas lutum, quid es tam iners, ut colligas aurum?

*Collige thesaurum, qui gemmas vincit, & aurum,
Tollere quem nequeunt fures, nec rodere mures.*

10. DIES JULII.

Omnium virtutum tutela faciliore est; vitia magno coluntur. *Seneca de Ira. c. 13.*

Virtus vi-
tio faci-
lior.

PAUCIS laudavi nunquam satis laudatam, nec laudandam Virtutem, cujus magnitudo opinionem superat, cujus utilitas opes, cujus pretium vitam: nullo virtutem taxare pretio potes, quod non injustum sit, & infra ejus æstimationem. Quid, si spectes, quàm magno colueris, quàm caro emeris vitia? stupore deficies? Aspice pretium, quod imposuisti avaritiæ, voluptati, libidini, imò præhæsitentiæ, nocturnas vigiliis, diurnas molestias, immanes labores, incredibilia tædia, intolerabilia fastidia,

præsentia pericula. Pudeat, majori labore parare sibi
damna, quàm lucra; perniciem, quàm salutem. At-
tende, an non sit pronius iter ad virtutes, quàm ad
vitia? Quis tam est debilis, cui vires, quas in vitis ex-
erit, ad virtutes non sufficiunt? Majoribusne quis in-
diget viribus, ut sit helluo, an, ut sit sobrius? ut sit bla-
tero, an, ut sit taciturnus? ut sit diligens, an, ut sit piger?
ut sit frugi, an, ut sit nauici? ut sit honestus, an, ut sit
nequâ? Quisq; si voluerit, magistrâ experientiâ discet
in minori labore, & majori fructu fieri posse, ut quis sit
optimus, quàm ut sit pessimus: plus enim animi re-
quiritur in malo, ut sit malus, quàm virium in bono,
ut sit bonus. Quid mansuetudine otiosius? quid irâ la-
boriosius? Quid clementiâ remissis? quid sævitia ne-
gotiosius? Iter ad Virtutis clivum adeò non est sale-
brosum, ut etiam plano adeatur.

II. Planum id fiet auctoritate Aurei Oris: (a) Con-
sidera, si voluerit quis ulcisci quempiam, quot mala pati-
tur: furore repletur, ab ira discerpitur, movet innumera-
biles fluctus cogitationum, mille vias ingreditur: invadit
eum timor, pavor, & tremor, quomodo offendet, quomodo
rem perficiet; & ante eum, quem est injuriâ affectu-
rus, seipsum perdit: qui autem iram expulit, ab his omni-
bus liber est, & jure certè: hoc enim est in potestate ejus
& universum confecit. Sed illud non item, sed & oppor-
tunitate opus est, & loco, & dolo, & maleficio, & armis,
& machinationibus, & offensionibus, & adulatione, &
simulatione. Vides, quàm res sit facilis, Virtus, difficile
autem vitium? Quis tanti emat perire? Minori labore
ascenditur ad cælum, quàm descenditur ad ærcum.
Facilius est virtutes consequi, quàm vitis obsequi.

Major

(a) Chrysost. in Ps. 7.

Major est molestia, bona acquisita amittere, quam acquirere. Maximam eminus ignavia ignominiam nostram. Virtus dicitur difficilis, quia nos ad socordiam nimis sumus faciles. Lucem iniquè appellabis inaspectabilem, quod cæci illam non videant. Componamus exactè utrumque; Vitium & Virtutem, & utriusque ad ea acquirenda, labores.

III. Expendamus cum Isidoro Pelusio (qui Urstenuphium ab hac opinione subduxit) (a) *utrum ex his duobus difficilius sit, sexcentos thesauros perscrutari, an presentibus facultatibus contentum esse? diu, noctuq; turpes questus, ac serviles numerare an fragilitatem amplecti, atq; amare? omnes ledere, an legis opitulari: cum legitima uxore congregari, an alienas nuptias violare? incurabili avaritia morbo laborare, an ab hujusmodi furore liberum esse? dolos necitare, an citra fraudem commercia cum aliis habere? Tribunalibus molestiam exhibere, an quietem agere? Bona ad se nihil attentum rapere, an avaritiam sua largiri? In negotiorum, ac criminum cano volutari, an a negotiis & timoribus immunè esse? De multis rebus, quæque perfici nequeunt, in cura & solitudine versari, an in otio vivere? Nunquam satiari, an ne ea quidem amare, quæ post satietatem etiam contumeliam accersunt? Navigare, ac naufragia pati, an in portu sedere, atque aliorum naufragia spectare? Non tantum Virtutis acquirendæ, quam vitii major est facilitas, sed jucunditas. Gula enim sexcentos morbos habet appendices, dolores capitis, apoplexias, paralyfes. Divitias sequuntur timores tui, invidiæ alienæ. Cur difficile putas consequi virtutem, quam facilius auro invenies? Non est opus contractis terræ ossibus, exsectis*

(a) L. 2. Epist. 2. 40.

montium visceribus saxa è latebris eruere: occurrat, si
quæris? illa te quærit. Claudio itaque cum Poëta;

Quæras virtutem, si vis reperire saluem.

II. DIES JULII.

Interrogas, quid petam ex Virtute? ipsam, nihil enim
est melius: ipsa sui pretiū est. *Seneca de beat. vit. c. 9.*

Virtus sui I,
est præ-
mium, &
pretium.

Non modò Virtus est facilis,
sed pretiosa: ut nullum sit ma-
jus pretium operæ, quàm ac-
quirendis virtutibus omnium
adhibere operam. Unde quærenda est virtus, propter
virtutem; quia sui non tantum est honestamentum,
sed pretium, imò & præmium: sicut contra, & vitium
sui est opprobrium, imò & supplicium; quod tamen
passim avidè consecretantur homines copiosè inopes,
ingeniosè stupidi, feliciter infelices. Vide quàm sit di-
versa vis amoris sati ex Venere, & Virtute. Hic amando,
amati beneficium intendit; ille & sibi, & amato
perniciem struit. Ex amore probi oritur Virtus: ex
improbi furor. Probi amor, in amicitiam, improbi, in
odium desinit: ille gratuitus; hic metcenarius: ille ma-
sculus; hic effæminatus: ille laudem incitat; hic inla-
niam provocat. Tuo nunc iudicio: uter amor pretio-
sior; & si in nundinis uterque venerit, pro quo licita-
reris? quid dubitas? quidquid est pretiosum, à virtute
accipit suum pretium: ideò pretiosa est castimonia, ideò
temperantia, ideò prudentia, quia est virtus. Itaque
orane, quod est pretio dignum, vel est Virtus, vel re-
spicit Virtutem. Sed quia trahit sua quemque volup-
tas præ virtute, voluptatis inops, accipite non à Ca-
tholico, sed Ethnico. Ita Seneca! (a)

(a) *De vit. Beat. c. 7.*

Il. Al.